

καὶ χριστιανικῶς καὶ μὴ ἀποκαταστήσωσιν ἀζήμιον ἕως καὶ τοῦ ἐλαχίστου, ἀλλὰ διαστρέψαντες παρακούσωσι καὶ ἐμμείνωσι τῇ φιλαδίκῳ αὐτῶν γνώμῃ καὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ ταύτῃ διακατοχῇ τῶν εἰρημένων χωραφίων καὶ ἐάσωσιν αὐτὸν μέχρι τέλους ἐστερημένον τῶν κληρονομικῶν τούτων δικαίων καὶ ἐζημιωμένον καὶ ὅλως περίλυπον, αὐτοὶ τε ὡς φιλάδικοι, κακότετροποι καὶ ἀσυνειδήτοι, πρὸς δὲ οἱ γινώσκοντες καλῶς καὶ ἡξεύροντες, βεβαίως τὴν περὶ τούτων πάντων ἀλήθειαν, ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσιν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῷ τῆς ψυχῆς αὐτῶν συνειδότητι, διὰ τὴν κατὰ χώραν τῶν δικαίων ἀποκατατάσασιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι καὶ φιλοπροσωποῦντες ἢ ἄλλως πως σιωπήσωσιν, οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾖσιν, ὡς ὁμοιοκαινότροποι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθείησαν, αὐτοὶ δὲ μηδαμῶς, κληρονομῆσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἶεν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Κάιν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ προκοπὴν μήποτε ἴδοιεν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἔχοντες καὶ τὰς ἀρὰς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων καὶ τῶν ὁσίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων τῶν τε ἐν Νικαίᾳ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων σεπτῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἕως οὗ ποιήσωσιν ὡς γράφομεν ...».

692

1805-1861. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Βουλιά (Μικρά Ασία), Κωνσταντινούπολη, Νάξος, Δαμαρβίνας, Καλδύκος (Νάξος).

Ν. Κεφαλληνιάδης, *Μνήμης ἀπὸ τῆς Αἰσολῆς. Ἀνεκδοτὰ ἡμερολόγια, παραδόσεις, τραγούδια, ἔγγραφα*, Ἀθήνα 1988, σ. 203-210, 212-214, 218-220, 221-222 (= Ν. Κεφαλληνιάδης, «Ἡ Μονὴ Χρυσοστόμου στὴ Χώρα-Νάξου», εφ. *Ναξιακὴ Πρόοδος* (ἑκδόσεις), 1971, σ. 33-34, αρ. 18), 223-226.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΗΣ, ΩΣ ΘΕΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

1831, 29 Μαρτίου

«Ὑπὸ τοῦ πρόντος ἀποδεικτικοῦ συμφωνητικοῦ γράμματος δηλοποιεῖ ἡ ὑποφαινομένη Κυρία Παρθενία Μοναχὴ Σπύρου Μάνεση ἡγουμένη τῶν Μοναζουσῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Μονηδρίῳ τοῦ Μεγάλου Χρυσοστόμου, ὅτι ἐπειδὴ ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἀνεδέχθη ὡς ψυχοπαῖδιν καὶ θετὴν αὐτῆς θυγατέρα, τὴν ἐκ τῆς πόλεως Κυδωνίων ἀρχοντοπούλαν Σαμαγῆ, καὶ μεθ' ἑαυτῆς εἶχε συνοικοῦσαν ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἐλθοῦσαν εἰς γάμου ἡλικίαν παραστᾶσα ἢ ρηθείσα ἡγουμένη ὡς ἄλλη Μήτηρ φιλόστοργος, ὑπάνδρευσεν αὐτήν, μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Καλφαγιάννη Κυδωναῖος, καὶ τὸ τεχθὲν ἐξ αὐτῆς πρῶτον θυγάτριον Μαρίαν καλούμενον, ἐπειδὴ ἡ κυρία ἡγουμένη ἀνεδέχθη αὐτὸ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας, καὶ τέσσαρες μόνους μῆνας ἀφ' οὗ ἐγαλακτοτρόφησεν αὐτὸ ἢ μήτηρ αὐτοῦ, εἶτα ἡσθένησεν, καὶ ἔκτοτε παρέλαβεν αὐτὸ ἡ Κυ. ἡγουμένη, καὶ ὡς ἴδιον αὐτῆς θυγάτριον περιέθαλπε καὶ φιλοστόργως μέχρι τοῦδε ἀνέτρεφε, τετραετῆς ἤδη καταστήσασα αὐτό, καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον ποιήσασα. ἤδη δε, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῆς παιδὸς παρασκευάζονται νὰ ἀναχωρήσουν

διὰ τὴν πατρίδα τους, ἡ κυρία ἡγουμένη ἐπειδὴ ἀνέθρεψεν ἐκ σπαργάνων τὸ ρηθὲν παιδίον ὡς γνήσιον αὐτῆς τέκνον, καὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Κολυμβήθρας ἀνεδέχθη, καὶ θετὸν θυγάτριον ἐποιήσατο, ζητεῖ ἤδη ἀπὸ τοὺς γεννήτορας τῆς παιδός, ἵνα ἐγκαταλείπωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀναφαίρετον αὐτῆς ἐπίσκεψιν, καὶ συνήθη παραμυθητικὴν συντροφίαν, καὶ ὑπόσχεται πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐξῆς, Αὐν, ὅτι θέλει ἐπισκέπτεται αὐτὸ καὶ προνοεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς θετοῦ ὄντος τέκνου, καὶ ἐρχόμενον εἰς νόμιμον ἡλικίαν, ἐὰν ἀναδεχθῇ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα, ὅτι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὸν θάνατόν της ὅλην της τὴν περιουσίαν ὡς γνήσιον αὐτῆς καὶ νόμιμον κληρονόμον, μηδενὸς τῶν συγγενῶν της δυναμένου παρενοχλῆσαι τὸ ρηθὲν ψυχοπαίδι καὶ θετὸν αὐτῆς θυγάτριον, τὰς αὐτὰς καὶ ἰδίας ὑποσχέσεις καὶ συμφωνίας συνυπόσχεται καὶ ἡ κυρία Παρθενία τοῦ ποτὲ Δημητρίου Δόβελου, ἡ ἐν αὐτῷ τῷ Μονηδρίῳ μονάζουσα πρὸς τὸ ρηθὲν θετὸν θυγάτριον, ὡς συναθρέψασα καὶ συνεπισκεψάμενη αὐτό, καὶ θετὸν θυγάτριον αὐτῆς ποιησαμένης Βον ἂν δὲ ἀποφεύγουσα τὸν μοναχικὸν βίον, ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν, αἱ ρηθεῖσαι ἄνω ὑποσχέσεις ἀναιροῦνται, καὶ εἶναι εἰς χρέος τότε νὰ τῆς δώσῃ ὅτι ἤθελε τὴν φωτίσει ὁ ἅγιος Θεός. Ταῦτα συνεφώνησαν ἡ κυρία Παρθενία ἡγουμένη, καὶ Καλογραία κυρία Παρθενία. Δ. Τόβελου μετὰ τῶν γονέων τῆς θυγατροθετηθείσης Μαρίας, καὶ ὁ ἀθετήσας τὰς ρηθείσας συμφωνίας, νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν μὴ ἀθετήσαντα αὐτάς, δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ διαμένη στερεᾶ καὶ ἀμείωτον, ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγράφησαν δύο ἀπαραλλάκτα ἴσα ἐν τῇ Δημοσίῳ Νοταρίᾳ τοῦ ἐδγενοῦς Κυρίου Κωνσταντίνου, Βου Κόκκου καὶ ἐδόθησαν ἑκατέροις, τὸ μὲν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς παιδός, τὸ δὲ πρὸς τὴν κυρίαν ἡγουμένην Παρθενίαν, καὶ καλογραίαν Παρθενίαν, ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν, καὶ ἀξιολύστοι μαρτύρων ...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1805-1910. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά καὶ ἐκκλησιαστικά ἐγγράφα. Ραβνά, Γαλάτιστα (Χαλκιδική).

Γ. Κουκλιάτης, Τὸ ἀρχεῖο τῆς οἰκογένειας Κώττα. Συμβολὴ στὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ Πετροκέρασα (Ραβνά) Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν 19^ο αἰῶνα, Θεσσαλονίκη 2000, σ. 124-163 αρ. 1-40, σ. 165-168 αρ. 42-45, σ. 171-173 αρ. 49-50, σ. 178-183 αρ. 2-7.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΡΑΒΝΩΝ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΙΤΩΝ ΖΩΩΝ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΨΘΟΥΝ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

± 1888-1890 (;)

«Δια του παρόντος Πρακτικού Γράμματος Δύλον Γίνετε ὅτι σήμερον υ υποφενόμενη κατάκη της χώρας Ραβνά εσυμφωνήσαμεν εν μηνά ευχαρίστω Γνόμη διά ανάγκας της χώρας και της σχολής διά νά πληρόσομεν ἑκαστος Δια τα ζώα μας κατὰ τους εξής ὁρους.

Α. Διά μεν τα Γιδοπρόβατα θα πληρόνομεν ανά ἐν Γρόσι ταμειακόν το κεφάλη εκτός τον νεογνόν.

Β. Διά μεν τα βόδια, Γυλάδια, μουλάρια, ἄλογα, Γαῖδούρια και Γουρούνια ανά τρεία

